

Het storten van niet verontreinigde grond

De titel moet ongetwijfeld voor een lezer die niet dagdagelijks met de materie te maken heeft vrij eigenaardig overkomen. Minstens zal hij zich vragen stellen over de noodzaak tot regeling van een materie als het storten van niet verontreinigde grond. Wat kan immers het probleem zijn, wanneer het om grond gaat die niet eens verontreinigd is!

Toch ligt één en ander niet zo eenvoudig, vooral dan door de onduidelijkheid over wat niet verontreinigde grond is. Hoewel in het Vlarebo (het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering) achtergrondwaarden zijn opgenomen voor de bodems in Vlaanderen, betreft het hier referentiewaarden die niet kunnen veralgemeend worden. Sommige bodems bevatten van nature "verontreinigingen" die ver boven de achtergrondwaarden liggen. Daarnaast bevat de bodem in sommige streken verhoogde waarden aan verontreinigende stoffen die daar soms historisch tot stand gekomen zijn. Een éénduidige en ondubbelzinnige definitie van niet verontreinigde grond blijkt dan ook niet te bestaan en dient bijvoorbeeld zelfs anders geïnterpreteerd te worden in een natuurgebied dan in een industriezone.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat ook wettelijk gezien één en ander niet echt duidelijk is. In het Vlarem II (het Vlaams reglement betreffende de milieuvorwaarden) heeft de wetgever gesteld in artikel 5.2.4.1.5.§1. "Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2. kunnen, voor zover uitdrukkelijk bepaald in de milieuvergunning, op een categorie 3 stortplaats strikt inerte afvalstoffen worden gestort die noch door uitloging, noch door interactie met biologische

processen of ingevolge natuurlijke verschijnselen nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken.

Het betreft meer bepaald volgende afvalstoffen:

- a) ...
- b) afvalstoffen, afkomstig van het uitgraven van materialen of stoffen in hun natuurlijke staat, voor zover ze afkomstig zijn van geologische afzettingen die tot het tertiair of kwartaal tijdperk behoren (zand-, klei-, leem, mergel en grindafzettingen); ... "

In een schrijven van 10 maart 2000 is het precies aan dit artikel dat Minister DUA een zeer eigen en verregaande interpretatie geeft. Zij schrijft immers "*Uitgegraven niet verontreinigde gronden worden immers expliciet vernoemd in art. 5.2.4.1.5.§1.a*" (nvdr het is in feite b), waarna zij dit artikel citeert zoals hierboven.

Daar waar het Vlarem II het enkel heeft over afvalstoffen *afkomstig van* het uitgraven (denken we aan onbruikbare turf- en veenlagen, funderingsresten, boomwortels, enz.), veralgemeent de Minister dit meteen tot alle uitgegraven niet verontreinigde gronden. Zij stelt dan ook heel duidelijk in haar brief dat het storten van niet verontreinigde gronden steeds onderworpen is aan de vergunningsplicht en zij besluit "*Ik reken er bijgevolg op dat in alle komende dossiers de Afdeling milieuvergunningen het storten van niet verontreinigde afvalgronden behandelt cfr. de bepalingen van titel II van het Vlarem.*"

Zoals gezegd een verregaande interpretatie die dan ook sterk werd gecontesteerd vanuit diverse beroepsfederaties waardoor de Minister haar standpunt heeft genuanceerd. In een brief van 27 april jl. lezen we dan ook: "*het gebruik van zuivere restgronden wordt niet als verwerking van afvalstoffen beschouwd onder de volgende voorwaarden (cumulatief):*
- *Inzake verontreiniging dient de grond te*

voldoen aan de richtwaarden voor het vrij gebruik van grond in type II tot V bestemmingsgebieden volgens Vlarebo, respectievelijk aan de achtergrondwaarden van Vlarebo voor gebruik in de type I bestemmingsgebieden volgens Vlarebo.

- Het stand still-beginsel dient geëerbiedigd te worden t.o.v. de ontvangende bodem.

- Het moet gaan om uitgegraven grond die door zijn aard en herkomst homogeen en zuiver is, d.w.z. nagenoeg vrij van steen- of betonpuin en andere verontreinigingen, of uitgezeefde grond die door zijn aard en herkomst in combinatie met het uitzeven ervan homogeen en zuiver is, d.w.z. nagenoeg vrij van steen- of betonpuin en andere verontreinigingen."

Wel wordt gesteld dat voor hoeveelheden vanaf 5.000 m³ er hoedanook een vergunningsplicht zal gelden en dit volgens een nieuwe rubriek die in Vlarem I zal worden opgenomen.

Na een nieuwe contestatie tegen deze laatste voorwaarde werd ook dit nog wat afgezwakt en stelt de Minister nu dat de vergunningsplicht die zal opgenomen worden in Vlarem I enkel zal gelden voor *"het geheel of gedeeltelijk opvullen met niet verontreinigde grond van groeven, graverijen, uitgravingen en andere putten (met een inhoud van minstens 5.000 m³). Onder de rubriek zullen bovendien enkel vallen de gehele of gedeeltelijke opvullingen met niet verontreinigde grond die noodzakelijk zijn 1) in het licht van de doelstellingen inzake natuurbehoud en natuurontwikkeling met toepassing van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu; 2) ter verwezenlijking van ruilverkavelings- en/of landinrichtingsprojecten; 3) ter verwezenlijking van de (na)bestemming vastgesteld in plannen van ruimtelijke ordening.*

Dit zal zo snel mogelijk worden uitgewerkt via

een aanpassing van VLAREM II."

Vooral deze laatste zin laat vermoeden dat in de tussentijd de grijze schemerzone blijft bestaan. Blijkbaar houdt de Minister vast aan haar interpretatie van Vlarem II, maar belooft zij Vlarem II aan te passen, zoals hiervoor staat vermeld.

Of in de tussenperiode haar interpretatie soepelder is, of als zij vindt dat voor het storten van niet verontreinigde grond ondertussen wel nog een stortvergunning nodig is, staat in elk geval niet duidelijk aangegeven in haar brieven.

Afwachten dus, ... en voorzichtig zijn is de boodschap.

John Mestdagh

□